

CBDC: media gevangen in een mantra

7 mei 2025

Niet alleen de MSM (regeringstrouwe media) grossieren in mantra's, ook de 'alternatieve' of 'vrije' media kunnen er wat van. Ofschoon de gradaties van herhalen van mantra's tussen de verschillende media verschilt, is de gemeenschappelijk lijn toch een van alarmisme. Zo'n onderwerp is bijvoorbeeld de CBDC. Wereldwijd vertellen de vrije media hetzelfde verhaal, kruimelmedia, maar ook de grotere en serieuze alternatieve kanalen en publicaties.

Eenzijdig

De alternatieve media zijn het roerend eens: de digitale euro (of een andere digitale centrale bank munt) zal het einde van onze vrijheid betekenen. Sommigen spreken van een 'digitale gevangenis'. De crux zit 'm in de digitale vorm van de 'munt'. Die zou programmeerbaar zijn. Dat mag waar zijn, immers alles wat digitaal is, is programmeerbaar.

Natuurlijk kennen we de uitspraken van de volumineuze topmanager van de BIS-Bank in Basel, die graag wil weten waar de Europese burger zijn geld aan besteed. En klimaatactivisten in onze overheid zouden graag de digi-munt gebruiken om er voorwaardelijk geld van te maken: deze week wel een insectenburger, maar geen malse biefstuk. Gevaren die in het huidige doorgedraaide maatschappelijke klimaat zeker loeren.

De vallende redders

De laatste tijd gaat het om de vraag wie onze 'redders' zijn, of juist niet zijn. Zo is Wilders met zijn dadenarme geschreeuw al afgevallen als redder des vaderlands. Een roepstoeteraar die nu bereid is om onder een oud geheime dienstman te dienen.

Trump is ook afgevallen, want die zou ook met de uitrol van de prikken de foute keuzes hebben gemaakt. En dat klopt overigens ook.

Nu valt ook Poetin door de mand, de man die door veel 'vrije denkers' nog gezien werd als een baken van traditioneel Europese waarden. En dat klopt ook.

Nu blijkt Russische redder ook een digitale variant van de roebel te gaan invoeren, de Russische CBDC. Daarmee valt Poetin af als 'redder' en behoort hij nu ook tot de kliek van Davos, zo is nu in een aantal vrije media te lezen.

Dat er over de digitalisering van de euro serieuze zorgen zijn, valt niet te ontkennen. De Tweede Kamer heeft niet voor niets de invoering ervan ontraden.

[Wanneer komt die digitale Euro?](#)

Geen gevaarlijk ding

Toch zit het gevaar niet in 'het ding' zelf. Alles wat de CBDC zou kunnen, kunnen de commerciële banken nu al. Val je uit de toon met te veel kritiek op farma of de overheid? Dan wordt je bankrekening gesloten. En dan kun je bij geen enkele bank meer terecht. Dat kan de CBDC niet overtreffen. Viruswaarheid en de Canadese truckers kunnen er over meepraten. Een tweeregelig wetje of een opdracht van de minister en de commerciële banken sluiten je rekening.

De kern van de CBDC zit 'm - in het kort- in het feit dat je bij de commerciële bank geen wettig geld hebt staan, maar een aanspraak erop. We betalen elkaar dus met aanspraken, niet met een wettig betaalmiddel. Alleen de vroegere Nederlandse Bank en nu de Europese Centrale Bank geeft een wettig betaalmiddel uit: vooralsnog alleen in papieren vorm. Bij het geld ophalen uit de automaat wordt een aanspraak omgezet in een wettig (contant) betaalmiddel. De centrale banken willen nu als laatste in de rij ook een digitaal betaalmiddel, nu de hele wereld de meeste zaken digitaal afwikkelt. En geef ze eens ongelijk.

Het gevaar schuilt hem natuurlijk in de vorm waarin die CBDC kan worden ingevoerd:

- Wordt het verplicht?
- Verdwijnt het contante geld (dat van de ECB is)?
- Gaan al mijn betaaldata naar de ECB?
- Wordt de CBDC 'politiek geprogrammeerd'?

Als al deze vragen met 'nee' worden beantwoord is er niets op tegen dat de centrale banken ook 'digitaal gaan'. De commerciële banken, die ook trouw naar Davos gaan, vinden de CBDC overigens niet zo fijn. Het is een concurrent van hun business. Wat als mensen hun 'aanspraken' bij een commerciële bank' omzetten in 'echt geld', en het bij de ECB op hun bankrekening zetten? Dan lopen de commerciële banken leeg en blijven ze zitten met al die schulden zoals ruim €800 miljard aan uitstaande hypotheeklen zonder dat er nog een actieve rekening-courant is. Daarom is er een maximum afgesproken van €3.000 digitale euro's bij de ECB, of een intermediair.

Deze beperking is ter bescherming van de commerciële banken en beperkt

meteen de impact die de CBDC bij consumenten en in het maatschappelijk verkeer kan hebben.

Politiek gestuurd ‘geld’ bestaat ook zonder CBDC

Met het afnemen van betalen met contant geld, al leeft het nu weer wat op, verliezen de centrale banken ook hun invloed op de circulatie van ‘echt’ geld. Met alle fintech-bedrijven of Big Tech die ook graag een eigen betaalmiddel wensen (Facebook, nog niet gelukt maar wellicht lukt het Musk met zijn X) kunnen de commerciële banken niet wachten totdat de laatste flap uit de geldautomaat is gerold. Dan rest ons nog betalen met ‘aanspraken’ die wij bij de commerciële banken hebben geadministreerd.

De mogelijke komst van een CO2-budget wordt al stap voor stap door de commerciële banken en de supermarktketens voorbereid. De CBDC is daar niet voor nodig. Terwijl de critici hun pijlen op de CBDC richten, gaan de commerciële banken achter de schermen door om een eventueel wettelijk verplicht CO2-budget te ondersteunen.

De ECB moet voorzichtig te werk gaan om haar digitale kindje geaccepteerd te krijgen. Zolang onze overheid het gebruik ervan niet verplicht stelt, zal de ECB de CBDC als een baken van privacy en stabiliteit moeten aanprijzen. Want anders blijven wij gewoon met ‘aanspraken’ betalen.

Of de CBDC überhaupt nodig is hangt af van wie je het vraagt: de centrale banken zien het als noodzaak, de commerciële banken hebben het liever niet en de consument kan ook zijn boodschappen doen met ‘aanspraken’.

We zijn nu voldoende gewaarschuwd voor de CBDC, maar misschien kijken we de verkeerde kant op.